

УДК 330.322:658.125:631.11[©]

ГВОЗДЄВ Ю.В., здобувач

РУДИЧ О.О., канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЛЕВАНДІВСЬКИЙ О.Т., канд. екон. наук

Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ТРАКТУВАННЯ КАТЕГОРІЇ «ІНВЕСТИЦІЯ»

Розглядаються теоретичні особливості трактування поняття «інвестиція». Розглянуто та систематизовано зміст цієї економічної категорії, досліджено наявні підходи як українських, так і зарубіжних вчених до визначення економічної суті інвестицій та інвестування. Стаття присвячена ролі інвестицій у забезпеченні ефективності виробництва продукції агропромислового комплексу. Запропоновано власний підхід до визначення досліджуваного терміну на основі синтезу трактувань.

Ключові слова: інвестиції, інвестування, капіталовкладення, ефективність інвестицій, інвестиційна політика.

Постановка проблеми. Нееквівалентний міжгалузевий обмін, який посилюється у період ринкових перетворень, а також відсутність дієвого державного механізму регулювання інвестиційної діяльності в аграрній сфері, низька рентабельність переважної більшості товаровиробників, висока вартість позичкових коштів призвели до значного зниження інвестиційної активності у галузі. Унаслідок цього у більшості сільськогосподарських підприємств були зруйновані відтворювальні процеси, що призвело до скорочення обсягів виробництва основних видів продукції, зниження життєвого рівня сільського населення і загострення соціальної напруги.

Для відновлення матеріально-технічної бази галузі необхідно забезпечити надходження інвестиційних ресурсів зовнішніх джерел через підвищення інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств. Очевидно, що без активної участі державних інститутів вирішити цю задачу сільськогосподарським виробникам неможливо. Проте поки сформувавши ефективний механізм залучення капіталу в галузь не вдалося. При цьому нова державна інвестиційно-інноваційна політика в аграрному секторі має не лише переслідувати досягнення стратегічно важливої мети – забезпечення населення країни якісним доступним продовольством, але і враховувати інтереси інвесторів, створювати умови для підвищення вартості інвестованого капіталу. Такі обставини зумовлюють необхідність розробки наукових і організаційних заходів щодо формування економічних умов залучення інвестицій у сільськогосподарське виробництво, що базуються на концепції створення вартості як основного показника інвестиційної привабливості.

Тому це дослідження є актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання відтворення капіталу, джерел формування інвестицій і умов їх залучення в економіку досліджується досить широко. Істотний внесок у розвиток теорії відтворення вніс К. Маркс. Стосовно ринкових відносин їх теоретичні та методологічні засади були сформовані в роботах Дж. Бейлі, В. Беренса, Г. Бірмана, К. Боулдінга, Д. Кейнса, Ф. Модільяні, М. Міллера, П. Самуельсона, Р. Солоу, Дж. Тобіна, І. Фішера, Дж. Хікса, У. Шарпа та інших авторів.

Вагомий внесок в економічну теорію засад інвестиційної діяльності, оцінки економічної ефективності інвестицій та інвестиційної привабливості зробили вітчизняні науковці: І.О. Бланк, П.А. Лайко, В.Г. Блохіна, П.І. Гайдуцький, С.О. Гуткевич, О.І. Гуртов, А.С. Даниленко, М.Д. Денисенко, М.І. Долішній, І.О. Іващук, Н.В. Коваль, М.І. Кісіль, Д.Ф. Крисанов, М.Ю. Коденська, Т.В. Майорова, А.А. Пересада та багато інших.

Мета і завдання дослідження – розробка теоретичних і методичних положень щодо трактування категорії «інвестиція».

Матеріал і методика дослідження. У процесі дослідження використано набір спеціальних методів економічних досліджень. За допомогою абстрактно-логічного методу, зокрема прийомів аналогії і співставлення, індукції та дедукції, уточнено поняття «інвестиція», а також сформульовані висновки до розділів та загальні висновки. Метод теоретичного узагальнення використовувався за здійснення критичного аналізу результатів досліджень вітчизняних та

зарубіжних вчених стосовно обґрунтування чинників інвестиційної привабливості та методів оцінки ефективності інвестицій.

Результати досліджень та їх обговорення. Основними факторами виробництва сільського господарства є праця, капітал, природні та земельні ресурси, які поступово втрачають свої продуктивні якості і вимагають оновлення. Своєчасне відтворення виробничих ресурсів є необхідною умовою стійкого виробництва як в сільському господарстві, так і в економіці в цілому. Одним із інструментів забезпечення відтворення ресурсної бази виступають інвестиції.

Слід зазначити, що в економічній теорії спостерігається неоднозначне трактування категорії «інвестиції», що призводить до розбіжностей між фахівцями. Розглянемо існуючі підходи до визначення інвестицій, які поширені в економічній літературі.

Інвестиції – відносно нова економічна категорія, оскільки у плановій економіці використовували поняття «капітальні вкладення», під яким розуміли сукупність витрат на відтворення основних фондів, включаючи витрати на їх ремонт. При цьому капітальні вкладення розглядалися у двох аспектах: як економічна категорія і як процес, пов'язаний з рухом грошових ресурсів, а також як економічна категорія капітальні вкладення є системою грошових відносин, пов'язаних із рухом вартості, авансованої в довгостроковому порядку у формування основних фондів, від моменту виділення грошових коштів до моменту їх відшкодування.

Однак інвестиції – ширше поняття, ніж капітальні вкладення, оскільки включає окрім вкладень у відтворення основних фондів вкладення в оборотні активи, різні фінансові активи, в окремі види нематеріальних активів. Капітальні вкладення – вужче поняття, оскільки можуть розглядатися лише як одна із форм інвестицій.

Відомо, що капітальні вкладення – це реальні інвестиції, що вкладаються в основний капітал (у основні засоби), зокрема витрати на придбання цілісних майнових комплексів, нове будівництво, розширення, реконструкцію і технічне переозброєння підприємства, придбання машин, устаткування, інструменту, інвентарю, проектно-дослідницькі роботи та інші витрати, які підвищують вартість основних засобів.

Зазначимо, що до 1 січня 2000 р. у вітчизняній обліковій практиці використовували два поняття «капітальні вкладення» та «капітальні інвестиції», останнє було введено Законом України «Про оподаткування прибутку підприємств» [1]. Така невизначеність у трактуванні сутності інвестицій призводить до певних розбіжностей в економічній літературі та, відповідно, у використанні засобів управління. Тому з 2000 року поняття «капітальні інвестиції» та «капітальні вкладення» були замінені одним показником «капітальні інвестиції», що трактується як витрати капіталу на створення або придбання матеріальних та нематеріальних об'єктів, які здійснюються з метою приросту вартості.

Як економічна категорія капітальні вкладення розглядалися у працях [2, с. 8; 3, с. 12] та визначалися як система грошових відносин, що зумовлена рухом вартості, авансованої у довгостроковому порядку в основні фонди від моменту виділення коштів до моменту їх реального відшкодування. Однак основним об'єктом дослідження капітальні вкладення виступали «...як процес руху вартості, авансованої у розширене відтворення основних фондів» [4, с. 15]. За такого підходу основним питанням, що перебувало у центрі уваги науковців, було вивчення структури джерел фінансування капітальних вкладень, формування договірних відносин учасників інвестиційного процесу та роль банків як установ, які кредитують та фінансують капітальні вкладення.

Подальшими досягненнями в трактуванні сутності інвестицій слід вважати публікації в економічній літературі таких вчених: М.І. Кісіля [5], О.П. Чернявського [6], які вводили до складу капітальних вкладень витрати на формування оборотних фондів. На наш погляд, це є доцільним, оскільки основні виробничі фонди не можуть нормально «працювати» без оборотних засобів.

Вивченню теоретичних і практичних засад інвестування присвячено багато робіт вчених-економістів. Так, у сучасній літературі є твердження, що за своїм змістом теорії інвестицій виникли ще в XVI–XVII ст. – соціально-економічна теорія торгових інвестицій – меркантилізм, предметом дослідження якого була сфера обігу, середовище «породження грошей грошима», тобто зростання обсягів капіталу. Прибічниками теорії «мануфактурних» пізнього меркантилізму властиве перебільшення ролі грошей, у яких вони вбачали чи не єдину умову розвитку виробництва [7].

Важливий внесок у вивчення економічної сутності та ролі інвестицій на макроекономічному рівні внесли американські вчені П. Самуельсон, К. Макконел, С. Брю. Зазначені економісти під

інвестиціями розглядали «... затрати на виробництво і накопичення засобів виробництва та нарощення матеріальних запасів» [8, с. 312] і «... фактор підвищення національного доходу» [8, с. 316].

Особливе місце серед сучасних економічних теорій, які розглядають інвестиційні процеси як важливу складову економічної політики, належить кейнсіанській теорії. Так, Дж. Кейнс у роботі «Загальна теорія зайнятості, відсотка і грошей» відзначає, що інвестиції – це «... поточний приріст цінності майна внаслідок виробничої діяльності даного періоду», «...та частина прибутку за певний період, що не була використана для споживання» [9, с. 33]. Отже, представники неокласичного підходу визначили об'єктивні та суб'єктивні (схильність населення до заощаджень, споживання) чинники інвестиційної діяльності, а також виділяють нові об'єкти дослідження: структура капіталів, оптимальні розміри капіталів із урахуванням вичерпності ресурсів, часового фактору інвестування, ціновий фактор споживання інвестиційних ресурсів.

Наступним етапом у розвитку економічної теорії інвестування є розробка механізмів державного регулювання інвестиційної діяльності через використання фінансових і грошово-кредитних методів економічної політики (М. Фрідман, В. Ойкен, Л. Ерхард, Ф. Хайек), а також аналіз інвестиційної діяльності у ринкових умовах (І. Фішер, Д. Йоргенсон).

Зазначимо, що у вітчизняній економічній літературі до 80-х років термін «інвестиції» практично не використовувався для вивчення питань відтворення, а поширення набув у науковому обігу із початком ринкових перетворень в економіці.

Економічна природа інвестицій зумовлена закономірностями процесу розширеного відтворення і полягає у використанні частини накопичених вільних грошових коштів, що направляються на збільшення кількості та якості всіх елементів системи продуктивних сил суспільства.

Наявність різних підходів до дефініції економічної категорії «інвестиції» у сучасній економічній літературі значною мірою визначається широтою сутнісних сторін цієї складної економічної категорії.

Під інвестиціями (від лат. *investire* – одягати, оточувати; *investition* – вкладення) зазвичай розуміють вкладення капіталу в об'єкти підприємницької або іншої діяльності з метою отримання прибутку або досягнення позитивного соціального ефекту.

Так, у Законі України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.91 р. інвестиції визначаються як усі види майнових та інтелектуальних інвестицій, котрі вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті яких створюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект. Зазначимо, що за вітчизняним законодавством інвестиції можуть перебувати в грошовій або матеріальній формах, формі майнових прав та інших цінностей, які мають грошову оцінку і вкладаються в об'єкти підприємницької та (або) іншої діяльності з метою отримання прибутку і (або) досягнення іншого ефекту.

До майнових та інтелектуальних вкладень належать: грошові кошти, цільові банківські вклади, паї та різноманітні цінні папери; матеріальні цінності, рухоме та нерухоме майно; майнові права та інтелектуальні цінності; сукупність технічних, технологічних, комерційних та інших знань, що оформлені у вигляді технічної документації; права користування землею, водою, ресурсами, будівлями, спорудами, обладнанням, а також інші майнові права і цінності [10].

На нашу думку, таке визначення є більш повним за змістом і розкриває сутність інвестицій, але важко погодитись із твердженням про досягнення соціального ефекту. Адже тоді інвестиціями можна вважати будь-яке фінансування соціальних заходів як на макро- так і на мікрорівні: виплати за народження дитини, пенсійні виплати, інші соціальні заходи; премії робітникам, оплата подарунків до свят, обладнання кімнат відпочинку на підприємстві та інші заходи, які за своєю суттю викликають позитивний соціальний ефект. Тому ми вважаємо, що більш точним із позиції економічної теорії є розуміння інвестицій як вкладення з метою отримання прибутку, який у подальшому використовується інвестором для реалізації різних цілей.

Узагальнення наукових праць вітчизняних науковців дозволило встановити, що нині існує декілька підходів до трактування інвестицій. Так, С. В. Мочерний зазначає, що «... інвестиції – це довготермінові вкладення капіталу в різні сфери та галузі народного господарства в середині країни та за її межами з метою привласнення прибутку» [11].

Також у ряді праць зазначається довготерміновий характер інвестицій [12]. З таким твердженням не можна повністю погодитись, оскільки окремі форми інвестицій можуть бути довгостроковими, однак інвестиції мають і короткостроковий характер (короткострокові вкладення в акції, сертифікати та інше).

На думку Н.О. Титаренко, термін «інвестиції» має два визначення: фінансове та економічне. За фінансовим визначенням, інвестиції – це усі види активів, вкладених у господарську діяльність з метою одержання доходу [13]. У цьому контексті придбання цінних паперів, вкладення коштів на банківські рахунки та в об'єкти колекціонування (твори мистецтва, монети, коштовності) є інвестиціями.

Залежно від рівня використання інвестиційних ресурсів в економіці виділяють наступні підходи до визначення «інвестицій»:

1. Макроекономічний – інвестиції визначаються як частина сукупних витрат на рівні економіки, що визначає структуру економіки, темпи її зростання та конкурентоспроможність на світовому ринку.

2. Мікроекономічний – інвестиції розглядаються як процес створення засобів виробництва і людського капіталу з метою отримання прибутку від виробництва.

3. Фінансовий – суть інвестицій визначається в обміні вартостями між сьогоdnішніми поточними витратами та майбутніми вигодами у придбанні фінансових або реальних активів.

Необхідно зазначити, що, незважаючи на наявні термінологічні відмінності, усіма авторами інвестиції розглядаються як економічна категорія, хоча і пов'язуються із технологічними, соціальними, екологічними та іншими аспектами їх реалізації. Отже, інвестиції є суб'єктом економічного управління і підлягають вивченню та аналізу на мікро- і макрорівні будь-якої економічної системи.

Серед існуючих підходів щодо тлумачення економічної категорії «інвестиції» можна виділити наступні: «витратний», згідно з яким інвестиції – це витрати на відтворення основних і оборотних фондів, і «ресурсний», відповідно до якого інвестиції – це вкладення грошових коштів для придбання різних видів майна та цінностей.

Узагальнюючи зазначені вище підходи до категорії «інвестиції», можна виділити наступні їх ознаки: вони виступають потоком (інтервальна величина), а не запасом (статична величина); елементом ринкових відносин, формування їх ціни здійснюється на основі співвідношення попиту та пропозиції; спроможні приносити дохід (прибуток); додають суб'єктно-об'єктний характер відносинам; мають цільове призначення; не гарантують оперативної віддачі, тобто існує часовий лаг між витрачанням ресурсів і отриманням ефекту; отримання ефекту в майбутньому має характер вірогідності, що зумовлено наявністю ризику за вкладення капіталу; забезпечують зростання вартості майна; є необхідною умовою економічного зростання.

Отже, в широкому значенні інвестиції є засобами, що вкладаються в об'єкти підприємницької і непідприємницької діяльності з метою отримання певного ефекту в майбутньому, або інакше – це накопичена раніше вартість у вигляді різних економічних активів, що залучається суб'єктами економіки в процес кругообігу засобів з метою її примноження в майбутньому в умовах невизначеності і ризику. У вузькому значенні інвестиціями можна вважати засоби, що направляються на відтворення або збільшення капіталу з метою одержання прибутку в майбутньому.

Зазначимо, що інвестиції утворюють двонаправлену систему потоків засобів. Один потік забезпечує формування ресурсів, їх залучення із фондів накопичення підприємств і населення, а інший забезпечує розміщення цих засобів в об'єкти, виходячи з рівня їх привабливості. Обидва потоки мають важливе значення і не можуть бути диференційованими за вагомістю, оскільки кожний із них є продовженням іншого, що характеризує інвестиційний процес як безперервний кругообіг засобів у економіці.

Відомо, що визначальними чинниками економічного зростання господарюючого суб'єкта, галузі, регіону і країни в цілому є обсяг, структура та своєчасність реалізації інвестицій. У зв'язку з цим виникає необхідність класифікації інвестицій за різними ознаками. Зазначимо, що у науковій літературі також не склалося єдиної думки щодо набору класифікаційних ознак і видів інвестицій по кожному із них.

Так, С. Фішер, Р. Дорнбуш, Р. Шмалензі поділяють інвестиції за трьома ознаками: інвестиції фірм у виробничі потужності і устаткування; інвестиції в нове житлове будівництво; фінансування зміни виробничих запасів.

Дещо спрощеним є підхід до визначення категорії інвестиції як ряд грошових потоків (cash-flow). Перший із цих грошових потоків є первинними (стартовими) інвестиційними витратами. Ці

стартові витрати можуть бути одноразовими або багаторазовими впродовж циклу (терміну) життя (реалізації) інвестиційного проекту. Їх називають відтоком, який оцінюється як негативний грошовий потік. Грошові кошти, які надходять упродовж усього періоду реалізації (експлуатації) інвестиційного проекту, називають надходженнями (позитивним потоком).

Висновки. Узагальнюючи зазначене вище, під інвестиціями розуміємо вкладення капіталу різних видів і в різноманітних формах, які об'єднує загальна мета – одержання ефекту, корисного для інвестора.

Принципово важливим для ухвалення рішення про інвестування є визначення «ціни» відмови від нинішнього споживання. Під час вкладення засобів у розвиток виробництва інвестора цікавить не будь-який за величиною результат. Приріст капіталу у результаті інвестування має бути достатнім, щоб:

1. Задовольнити мінімально прийнятні з позиції суспільства запити інвестора.
2. Відшкодувати втрати від інфляції в майбутньому періоді (за рахунок прибутку на вкладені інвестиції).
3. Винагородити інвестора за ризик можливої втрати частини доходу від настання непередбачуваних несприятливих обставин. Інвестиції необхідні для забезпечення нормального функціонування підприємства в майбутньому, тобто дозволяють забезпечити: розширення виробництва; запобігання моральному і фізичному зносу основних фондів і підвищення технічного рівня виробництва; підвищення якості продукції підприємства; здійснення заходів щодо охорони навколишнього середовища; досягнення інших цілей підприємства.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Закони: Про оподаткування прибутку підприємств: закон № 334/94 – ВР від 28 грудня 1994 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 4. – Ст. 28; 2008. – № 27–28. – Ст. 253; 2009. – № 14. – Ст. 181.
2. Чебунин В. Н. Кругооборот и оборот основных фондов сельского хозяйства / В. Н. Чебунин. – М.: Экономика, 1975. – 94 с.
3. Кісіль М.І. Питання підвищення ефективності капітальних вкладень у сільське господарство / М.І. Кісіль // Економіка і організація сільського господарства. – 1983. – № 71. – С. 40–42.
4. Чернявский А.П. Проблемы повышения эффективности капитальных вложений (финансово-экономический аспект) / А. П. Чернявский. – К.: Вища школа, 1980. – 176 с.
5. Меркантилизм / Под ред. И. С. Плотникова. – Л.: ОГИЗ-Соцэкизд, 1935.
6. Юхименко П. І. Історія економічних учень / П. І. Юхименко, П. М. Леоненко. – К.: Знання-Прес, 2000. – 514 с.
7. Макконел К. Р. Экономика: принципы, проблемы и политика: в 2-х т. / К. Р. Макконел, С. Л. Брю; пер. с англ. Е. С. Иванова. – Т. 1. – Таллинн: Реферто, 1995. – 400 с.
8. Классики кейнсианства: в 2 томах. Сост. Худокормов А. Г. – М.: Экономика, 1997. – Т. 1. К теории экономической динамики / Р. Харрод. Экономические циклы и национальный доход. Ч. I–II / Э. Хансен. – 1997 – 416 с.
9. Закони. Про інвестиційну діяльність: закон № 1560–XII від 18 вересня 1991 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 47. – Ст. 646.
10. Економічна енциклопедія: у 3 т. / За ред. С. В. Мочерного. – Т. 1. – К.: Видавничий центр «Академія», 2000. – 864 с.

REFERENCES

1. Zakony: Pro opodatkovannja prybutku pidpryjemstv: zakon № 334/94 – VR vid 28 grudnja 1994 r. // Vidomosti Verhovnoi' Rady Ukraïny. – 1995. – № 4. – St. 28; 2008. – № 27–28. – St. 253; 2009. – № 14. – St. 181.
2. Chebunin V. N. Krugoooborot i oborot osnovnyh fondov sel'skogo hozjajstva / V. N. Chebunin. – M.: Jekonomika, 1975. – 94 s.
3. Kisil' M. I. Pytannja pidvyshhennja efektyvnosti kapital'nyh vkladenu' u sil's'ke gospodarstvo / M. I. Kisil' // Ekonomika i organizacija sil'skogo gospodarstva. – 1983. – № 71. – S. 40–42.
4. Chernjavskij A. P. Problemy povyshenija jeffektivnosti kapital'nyh vlozhenij (finansovo-jekonomicheskij aspekt) / A. P. Chernjavskij. – K.: Vishha shkola, 1980. – 176 s.
5. Merkantilizm / Pod red. I. S. Plotnikova. – L.: OGIZ-Socjekizd, 1935.
6. Juhymenko P. I. Istorija ekonomichnyh uchen' / P. I. Juhymenko, P. M. Leonenko. – K.: Znnannja-Pres, 2000. – 514 s.
7. Makkonel K. R. Jekonomiks: principy, problemy i politika: v 2-h t. / K. R. Makkonel, S. L. Brju; per. s angl. E. S. Ivanova. – T. 1. – Tallinn: Referto, 1995. – 400 s.
8. Klassiki kejniansnstva: v 2 tomah. Sost. Hudokormov A. G. – M.: Jekonomika, 1997. – T. 1. K teorii jekonomicheskoi dinamiki / R. Harrod. Jekonomicheskije cikly i nacional'nyj dohod. Ch. I–II / Je. Hansen. – 1997 – 416 s.
9. Zakony. Pro investycijnju dijalnist': zakon № 1560–HII vid 18 veresnja 1991 r. // Vidomosti Verhovnoi' Rady Ukraïny. – 1991. – № 47. – St. 646.
10. Ekonomichna encyklopedija: u 3 t. / Za red. S. V. Mochernogo. – T. 1. – K.: Vydavnychij centr «Akademija», 2000. – 864 s.

Теоретические подходы к трактовке категории «инвестиция»

Ю.В. Гвоздев, О.А. Рудич, А.Т. Левандовский

Рассматриваются теоретические особенности трактовки понятия «инвестиции». Рассмотрено и систематизировано содержание этой экономической категории, исследованы имеющиеся подходы как украинских, так и зарубежных ученых к определению экономической сущности инвестиций и инвестирования. Эта статья посвящена роли инвестиций в обеспечении эффективности производства продукции агропромышленного комплекса. Предложено собственный подход к определению исследуемого срока на основе синтеза трактовок.

Ключевые слова: инвестиции, инвестирование, капиталовложения, эффективность инвестиций, инвестиционная политика.

Theoretical approaches to the interpretation of the category of "investment"

Y. Gvozdev, O. Rudych, O. Levandivska

The main factors of production agriculture is labor, capital, natural resources and land, which gradually lose their productive quality and require updating. The timely reproduction of productive resources is a prerequisite for sustainable production both in agriculture and in the economy as a whole. One of the tools to ensure reproduction of the resource base in favor investment.

It should be noted that economic theory is a controversial interpretation of the category of "investment" that leads to discrepancies between experts. Consider the existing approaches to the definition of investment, are common in the economic literature.

Investments - a relatively new economic category, as in the planned economy used the concept of "investments", which understood the totality of the costs of reproduction of fixed assets, including the cost of their repair.

However, investments - a broader concept than capital investment, other than because it includes investments in fixed capital investment play in current assets and various financial assets in certain types of intangible assets. Capital expenditure - narrower concept, as can be seen merely as a form of investment.

As an economic category of capital investments considered in the work of a large group of scientists and defined as a system of monetary relations, caused by the movement of value advanced in order in the long-term fixed assets from the date of allocation of funds until their actual compensation.

Study of theoretical and practical principles of investment devoted to many works of economists. Thus, in modern literature is the assertion that its content investment theory arose in the sixteenth-seventeenth century. - Socio-economics of trading investments - mercantilism, which was the subject of research sphere of circulation, the environment "generation of cash money", ie the growth of capital. Supporters of the theory of "manufactured" late mercantilism characteristic exaggeration of the role of money, which they saw not a single condition of production.

Fundamentally important for a decision to invest is to determine the "price" rejection of the current consumption. When investing in production development investors are not interested in any of the largest result. Capital gains resulting investment must be sufficient in order to:

1. to meet the minimum acceptable from the standpoint of society demands the investor;
2. recoup the losses from inflation in the period ahead (due to return on the investments);
3. compensate the investor for the risk of a possible loss of income from the occurrence of unforeseen adverse circumstances. Investments are needed to ensure normal operation of the business in the future, that allow: expansion of production; Prevention of moral and physical depreciation of fixed assets and increase the technical level of production; improve the quality of products; implementation of measures for environmental protection; achieve other objectives of the enterprise.

Keywords: Investment, investment, investment, investment efficiency, investment policy.

Надійшла 09.10.2015 р.